

Valg af Medlemmer til Menighedsraadet, stilledes der af ham Betingelser for, at man kunde tage Sæde deri og Del i Arbejdet. Enhver, som forlangte sig opført paa Valglisten eller Mandtalslisten, skulde afgive et Løfte om, at han vilde benytte sin Stemmeret og røgte det kirkelige Hverv, som maatte overdrages ham, i Troskab mod Kirkens Bekendelse efter hans Barmhertighed, og hvis nogen gav nogen paa Kendsgerninger grundet offentlig Forargelse i Liv og Lære, skulde vedkommende udslettes af Mandtalslisterne.

Med Hensyn til det her foreliggende Forslag, maa man jo ogsaa indrømme, at den højtærede Minister har taget noget Hensyn til ikke at overlade det saaledes helt i Flertallets Haand. Han har jo sat nogen, om end liden Begrænsning af Valgretten, han foreslaar Indførelse af Forholdstalsvalg og forlanger, at de, som endelig blive valgte ind i Menighedsraadet, skulle afgive et Løfte. Det glæder mig, at den højtærede Minister ogsaa her i Salen har udtalt, at det var Mening, at dette Løfte ogsaa skulde betyde noget, og at de, som ere i Modstrid med den evangelisk-lutherske Lære, ikke kunne have Sæde i Menighedsraadet. Jeg finder mig imidlertid ikke betrygget ved denne Bestemmelse selv med Ministerens Udtalelse her, efter at jeg har hørt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, som jo mente, at man særlig her i Kjøbenhavn ikke vilde tillægge det forlangte Løfte nogen særlig stor Betydning, men nok vilde sørge for at vælge røde Socialister.

Jeg mener derfor, at dette Løfte maa formuleres paa en mere bestemt Maade. Samtidig synes jeg ogsaa, at Lovens § 4 med Hensyn til de valgte Menighedsmedlemmer er noget for streng, for saa vidt som der stilles for store Fordringer til dem, der ville fritages for Hvervet. Der staar jo, at alle, som ere valgte ind i Menighedsraadet, ere forpligtede til at modtage Valget og kun kunne vægre sig derved ved at fremsætte Begæring til Biskoppen, som saa skal give vedkommende Lov til at træde ud. Jeg mener, at det maatte være tilstrækkeligt, at de følte deres Samvittighed betyngt ved en Gerning, som Sædet i Menighedsraadet paalagde dem, og at de af den Grund maatte være berettigede til at bede sig fritagne for dette Hverv.

Vi maa jo selvfølgelig ogsaa være glade ved, at den ærede Minister har indført Forholdstalsvalg ved Valgene til Menighedsraadet, thi derved vil der jo blive

sikret de forskellige Mindretal indenfor Kirkens Rammer, at de kunne komme i Betragtning. Jeg mener ikke, at en enkelt Afskygning indenfor den egentlige Folkekirke skal have Kommandoen eller føre Ordet. Der er flere Afskygninger, flere levende Bevægelser indenfor Folkekirken, som have Ret til at komme til Orde og at komme til at indtage den Stilling, ogsaa i Menighedsraadet, som det er paatænkt at give dem her.

Jeg skal derfor heller slet ikke komme nærmere ind paa de Angreb der fra forskellig Side ere rettede mod den indre Mission. Jeg finder det selvfølgelig, at de, der ere Modstandere af Kirken og Kristendommen, i Øjeblikket rette deres Angreb netop paa denne Side af Kirkelivet, fordi det er den, der i den sidste Tid har taget kraftigst fat paa Vækkelsen af det aandelige, religiøse Liv. Selvfølgelig vil den saa altid møde Modstand. Det har tidligere for en hel Del Aar tilbage været en anden Retning inden for Folkekirken, nemlig den grundtvigske Bevægelse, der er gaaet foran i Arbejdet. Da var Modstanden fra Kirkens Modstanderes Side selvfølgelig altid rettet mod den. Om nogle Aar kan det maaske blive en anden Retning inden for den danske Folkekirke, der saa vil faa Modstanden rettet mod sig.

Der er af flere Talere blevet fremhævet, at efter § 25 om Indstilling af Præsterne var der givet Mindretallene stor maaske for stor Indflydelse. Den højtærede Minister har i sine Motiver til Lovforslaget fremsat adskillige Eksempler paa, hvorledes det kunde gaa ved Indstillingen til Præsteembederne, og flere ærede Medlemmer have her i Salen fremført Eksempler, efter hvilke man skulde tro, at Mindretallene virkelig vilde faa en altfor stor Indflydelse paa Indstillingerne. Det tror jeg slet ikke. Eftersom jeg kan forstaa Lovforslaget, vil der netop blive givet Mindretallet for lidt Ret, Jeg tror, at baade den højtærede Ministers og de ærede Medlemmers Eksempler slet ikke ville komme til at ligge for i det praktiske Liv. De ere nemlig gaaede ud fra Menighedsraad med 8 Medlemmer, og saa har man ment, at selv Mindretal paa 1 à 2 Medlemmer altid ville være i Stand til at faa deres Mand paa Listen. Det tror jeg heller ikke vil blive Tilfældet. Hvis man tænker sig et saadant Menighedsraad paa 8 Medlemmer med et Flertal paa 5 og et Mindretal paa 3, saa kan et saadant Mindretal jo ikke kaldes lille, det kan ikke blive større uden at blive Halvdelen. Nu